

Diumenge IV

2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16; Rm 16,25-27; Lc 1,26-38 Desembre 18

EL SISÈ MES, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, compromesa en matrimoni amb un home de la casa de David que es deia Josep. El nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué: «Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu.»

Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué: «No tinguis por, Maria. Has trobat gràcia davant de Déu. Concebràs i tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «Com podrà ser això, si jo sóc verge?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible.»

Maria va dir: «Sóc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula.» I l'àngel es va retirar.

☒ **Preparació:** Vine també sobre mi, Esperit de Déu, i ajuda'm a ser jo també servidor, esclau del Senyor.

☒ **Lectura:** La profecia messiànica que Isaïes adreça a Acaz en nom de Déu parla d'una noia (és a dir, verge) que està embarassada. Aquesta profecia transcendeix el moment històric concret i apunta a la dinastia de la Casa de David (v. 13).

Aquest fill promès, descendent de David, serà Jesús, veritable Déu encarnat, «Déu amb nosaltres» (Emmanuel).

En contrapartida amb Eva, que volia arribar a la divinitat, ser com Déu («sereu com déus», va temptar-la la serp), Maria es posiciona com a «esclava del Senyor». En una cultura en què posem la nostra signatura en cada cosa que fem, en què el copyright és tan important, ens fixem en el paper de Maria com la que ens dóna Jesús, la primera servidora del Regne, la que va corrents a casa de la seva cosina per ajudar-la. Per ser servidora; per això, precisament, és gran. Sembla que ha entès a la perfecció quina serà la missió del seu fill: «Qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau; com el Fill de l'Home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per tothom» (Mt 20,27-28). Per això Maria és la primera i la millor deixeblla de Jesús.

✦ **Meditació:** Maria no respon a l'àngel dient-li: «Sí, aquí hi ha la Mare de Déu», ni res per l'estil. Respon definint-se a si mateixa com «la serventa del Senyor». Aquí rau la seva grandesa. Per això, en ella, l'obra meravellosa de Déu és més enlluernadora encara. ¿També jo faig del servei meva consigna, la meva targeta de visita i presentació?

✦ **Oració:** Ajuda'm a entendre el teu seguiment, Senyor, en clau de servei. No vull desitjar privilegis, ni seients de primera fila, ni agraïments públics. Si m'haig de destacar, Senyor, que sigui servint, com tu.

✦ **Contemplació:** «Maria va ser benaurada perquè, abans de donar a llum el seu mestre, el va dur en el seu si. És més important la seva condició de deixeblla de Crist que la de mare de Crist» (sant Agustí).

✦ **Acció:** Avui vull estar especialment atent per no defugir el servei en les ocasions que se'm presentin.